

כול-גולדזול

כל אלה שקיוו כי נשיא ההסתדרות הציונית הדי"ר נחום גולדמן יעמיד את ראש ממשלת ישראל דויד בנגוריון על הרגליים, נחלו השבוע אכזבה מרה. במקום זאת נראה כי ביגיי יצליח יותר להעמיד את גולדמן על הראש. השבוע הודיע הציוני מספר אחד כי נרשם לקורס אצל מורהו של ביגיי, הדי"ר **משה פלדני קריין**, ואם ישתכנע בצדקת תורתו יעמוד גם הוא על ראשו. . . . זכרונות מהתקופה, בה השתמש יותר בגליו מאשר בראשו, העלה השבוע ראש הממשלה, במסיבה עם 100 עתונאי חוץ. כשנשאל על-ידי עתונאי אם היה הולך לפטרה לוא היה בן 17, השיב ביגיי: "הלכתי בעצמי לפטרה כשהייתי לא בן 17, אלא מבוגר יותר. אבל אז לא היה הדבר מסוכן. היום אני חושב זאת לטירוף". . . . אחד הח"כים הפקחים והי פעילים ביותר בכנסת הוא ח"כ מסא"י **אריה בחיר**. בהיר לא מחמיץ כמעט אף הזדמנות להפריע לח"כים שאינם חברי מ"סא"י בקריאות ביניים, שרק לעיתים רחוקות יש להן קשר ישיר לנושא הגדון. השבוע הצטיין בהיר בפנינה נדירה. כאשר ח"כ **יצחק רפאל** טען, בשעת נאום על ה"תקציב, כי עתון הדי"ר הוא "בניגוד לרצון העם היושב בציון" וכי הוא רואה בו מעשה כפיה, שיסע אותו בהיר: "זרוק אותו לסל". . . . את התקרבות ימי הסורים יציל השבוע עורך-הדף **נתן קנת**, שהחליט למתוח את חבריו למקצוע. כאשר נכנסה למשרדו אשה בלתי-רשומה בדעתה ועמדה על כך שיגיש בשמה תביעה משפטית נגד שכניה, "העומדים לרצחה בכל רגע", היסנה אותה קנת לעורך-הדף **שמואל תמיר**, באמרו: "תפני אליו, יש לו קשרים מצוינים עם המשטרה". כאשר פגש קנת כעבור יומיים את תמיר, שאל אותו אם הלך קנתה ביקרה אצלו. "בוודאי", ענה תמיר, "שלחתי אותה לעורך-הדף **מייכאל כספי** אמרתי לה שלו יש קשרים יותר טובים משלי". . . . עלבון נורא נעלב השבוע כתב הארץ **שב"תאי טבת**. אחרי שמעריב פירסם, כי עורך עתון הדי"ר החדש יהיה אדם שראשי התיבות שלו הם ש.ט. (הכחנה היתה ל"שדמה טנאי"), שיגר טבת למעריב כתב-הכחשה: "... מאחר שידוע אני בראשי תיבות אלה, טעו רבים וקראו נגדי בזו ברחובות ונהגו משאת אחד כמעט דרס אותי במכתבך". . . . שלושה אנשים מפורסמים נפגשו השבוע יחד, בהצגת נביטת הרש של תיאטרון בצל ירוק. השלושה: אלוף **משה דיין**, כדורגלן **יעקב חודורוב** והמשורר **א. ז.ם שלונסקי**. אחרי ההצגה נפגשו השלושה עם השחקנים, מאחורי הקלעים. אמר דיין: "בולו" אמר חודורוב: "גולו" אמר שלונסקי: "ולו". . . . באחת מתמונות ההצגה חיונה של סימון מאסאר בתיאטרון חבימה, צריך **מאיר מרגלית** לחלח את ידו של **יהושע ברטונוב**. באחת החזרות התכעס הבמאי **ישראל בקר**, צעק על מרגלית: "תלחץ לו את היד ממשו" מרגלית

לאומית. אבל בעצם, מה אפשר לכתוב עליהם? אני עובד לפעמים, בתור נהג ב"אסד, גם על קו ירושלים, ואם אכתוב עליהם הפנדל החוצה, תפס את הראש והקהל שתק. **חשבתו: די, נגמר!** כפי שידוע ב"צבור, משחקי הכדורגל השנה הם מפתיעים מאוד. עוד אף שנה לא היה מתח כזה. התחלנו לשחק וכבר בהתחלה ראינו ש"אנחנו מוייטים בקונצרט. היה קשה מאוד להגיע למצב בעיטה לשער. הירושלמים נסגרו בהגנה צפופה ולא שיחקו משחק פתוח, מה שהוריד מאוד את רמת-המשחק. אחרי דקות הפתיחה נעשה המשחק פחות או יותר קול. רק שתי דקות לפני סיום המחצית, קרה משהו שהסעיר מאוד את הקהל.

התפצתי עם כדור לעבר השער הירושלמי, וברחבת השער הכשילו אותי ברגל. השופט חוזה פסק בלי ויכוח פנדל. אמנם לא תמיד עושים מדברים כאלה, בתוצאה מאופסת, פנ"ל. אבל האמת היא שזה יכול להיות גם פנדל. הקהל קצת התמרמר והירושלמים עוד יותר. חשבתו. שהם עוד ילכו הביתה, כמו שהיה במשחק נגד הפועל תל-אביב. גם הפעם זה, היה כמו הפעם שעברה — באותו מצב ובאותו מקום, אלא שאז היה זה חודרוב במקום שיראזי, וגם השופטים ה"חלפו. חשבתו: די המשחק נגמר. רציתי כבר ללכת הביתה, אבל רפי לוי חקע את הפנדל החוצה, תפס את הראש והקהל השתק.

למרות הנשפים. במחצית השניה רצינו לנצח בכל מחיר, אבל לא תמיד הרצון משת"ה עם יכולת. לחצנו יותר מאשר במחצית הראשונה ולבסוף, אחרי התקפה נמרצת, הכניס רפי לוי את גול הנצחון.

היינו מרוצים שנצחנו גם בהפרש של גול, כי היינו חלשים ולא הגיע לנו לנצח יותר. עוד משחק כזה והקהל יתחיל לבקש את הכסף חזרה. אבל עד כמה שאני מכיר את הענינים הוא לא יקבל. אני רק מקהה שבמשחק השבת, נגד הפועל פתח-תקעה, לא נאכזב את אוהדינו, אפילו אם נהיה קצת עייפים בגלל הנשפים של פורים.

במסלול

משחקים בשבת

איצטדיון רמת-גן יוחבר על-ידי עיריית רמת-גן לחברה פרטית, אם יסתיים המשארהמתן שמהלך שלום זיסמן, סגן ראש העיר, עם משקיעי ע"ז זרים. זיסמן, העושה עתה באוסטרליה, קיבל הצעות מ"חברה פרטית וממשקיעי-הון בדרום-א"י ריקה לרכוש את האיצטדיון. במקרה ש"העיסקה תיעשה, יהפך איצטדיון רמת-גן לאיצטדיון של תל-אביב ונראה שישחקו בו גם בשבתות. בינתיים כבר הוחל בהקמת תאורה באיצטדיון, כדי לאפשר בו משחקי לילה. . . . משחק כדורגל פורמלי, בין נבחרות הכדורגל של יושבי בתי-הקפה רחל וכטי"ה, יערך ביום מיוחד, בלילה. המשחק יערך לאור זרקורי מכונשים ברחבה שבין היכל התרבות ובית הבימה, כששחקני שתי הקבוצות, בהם כדורגלנים ידועים, יופיעו במיזמות.

זיווה שפיר בהוליווד כתב-יוחון בחרו סלכה

דתות שלמה זנוויד כהנא הכריז על המערה כמקום קדוש, אם כי הרבנות סירבה לקבל את ההכרזה. כהנא הודיע כי יסכים להקמת המועדון, בתנאי שכל המבקרים יחבשו כיפות והגברים ירקדו עם גברים. . . . בד בבד עם הפיכתו של קול ישראל לסוכנות פירסומת לשבועון הדי"ר, הפכה תחנת השידור הממשלתית גם למשרד שידר כיון מוצלת. זמן קצר אחרי **שירם רונן** נשא את השרונית **חנה שמואל** לשה, עומד גם הקריין **משה חובב** לשאת את עורכת תכניות המוסיקה **דרור בייאבי**. . . . **מאיר גרא**, מארחת מועדון ה"תיאטרון שעזבה את בעלה ואת הארץ, נסעה לאנגליה כדי להינשא שם לשחקן אנגלי צעיר, התאכזבה כנראה. היא עומדת לחזור לישראל. . . . **לידיה שומבר**, בתו ה"בלונדית החיננית של הקומיקאי (דויגאן ו) שומבר, התארסה השבוע בחוף-לארץ לבחור ישראלי, שנסע אחריה לאירופה. הווג ישתקע בארץ. . . . גם לנערות-הזוהר של רחל נכונה כנראה בקרוב סעודת חתונה. הדוג מנית **רנה וייס** מתכננת נשואים עם **רם יעקובסון**, בנו של הפרדסן הרחובותי עשיר הנכסים, המכשול היחידי: רמי, שבילה תקופה ממושכת בארצות-הברית; משרת עתה בצבא. . . . דוגמנית אופנה אחרת, **שרה טל**, מלכת יופי ישראלית לשעבר, שעל הפרת אירוניה עם ריצ'ארד שיין המליונר האמריקאי נודע לפני זמן קצר, לא ביטלה גם היא את אהיה לריק. היא מצאה לה מחור חדש. עשיר לא פחות משיין: **מוריי שפיין**, בעל תעשיית סקסטיל מבוססות. . . . רק **לסוניה וולברגר**, הדוגמנית הישראלית היפהפיה, לא האיר המול סנימ. הפועתה של סוניה בתצוגת אופנה, שתיערך בפורים במלון דן, התבטלה. סוניה היתה צריכה להגיש בגדים חדשים, אולם ידיתה בעל תחנת-דלק לו היא עומדת להינשא, התנגד לכך בתוקף.

לחץ. למחרת הופיע ברטונוב לחורה, כשידו מכוסה בתחבושת. . . . ארוחת-ערב מיוחדת במינה נהיג שחקן סמבטיון **מרדכי כך זאב**, המביא לחזרות הלילה של זנסן יש לו משפטים חצי תריסר ביצים, מפצה אותן בזו אחר זו להנאתו. . . . אמן הפנטומימה הצעיר **יעקב (גינק) ארקין** סיסר השבוע: "אני מחסס אבא להצגה. אם לא אמצא, אציג הצגה משורית". . . . גיבורת השבוע היתה **זיוה שפיר**. בנוסף שנתי של אגודת כמארתת רשמית יחד עם **אלבים פרסלי**, נבחרה היא כמיס תעונות חוץ 1968. מת"חרותיה לתפקיד זה היו: **אליזבט טיידל**, **נטלי ווד** ו**דבורה קר**. . . . אגב, בעוד שזויה קוצרת פירסומת בהוליווד, מתכוונת גם בעלה, ממנו נפרדה, **יעקב (שפיס)** **שפירא**, לנסוע לאמריקה בשליחות לאומית.

לכבות שכורים ושלמים

הקלטת הפלגת שלושה בסירה אחת, שי עמדה להיערך בעוד שבועיים ברחובות, תידחה למועד בלתי-מוגבל. חברת צ"מ, שהתלהבה מהצלחת התכנית הפופולרית, הציעה לצאת הסירה להפליג באניה של מימיה לסי תנאי ההצעה היה על הצוות להוסיף פעמיים בפני גוסטי האניה, תמורת נסיעה ובילוי של חודש ימים לארצות הברית וחזרה. אחרי שרוב אנשי הצוות, חוץ מ**אלמגור ויצחק שמעוני** סירבו לנסוע, לא התיאשה החברה, הציעה לשמעוני לנסוע לבדו. שמעוני קיבל את ההצעה. בית-החרוזות אלמגור, שהתרגז על כי שמעוני נסע לבדו, הפליט בכעס: "בכל סירה טובעת, הקברניט נשאר אחרון. בסירה שלנו הוא נסע ראשון". . . . תכניתם של **דן כך** **אמון** והצגת **לילי שייף** להקים סניף של מועדון התיאטרון במערת האריה "האכ"זושת בירושלים התבטלה. מנהל משרד ה

פסוקי השבוע

● **ראש הממשלה דויד בנגוריון**, בתשובה לעתונאים ששאלו אם ישראל מכינה את מורש הגולף לקראת ביקור אפשרי של אייזנהאואר: "אני מצטער מאוד, אחת החולשות שלי היא שאיני משחק גולף".

● **דויד בנגוריון**, בתשובה לשאלה מדוע לא נכנסו הכוחות הישראליים במבצע סיני למצרים: "יכולנו ללכת למצרים אילו רצינו, אך לפני שלרשת אלפים שנים צחינו לא לחזור למצרים".

● **בועז עברון**, מבקר הדי"ר של "הארץ", על שידור של המשורר שלמה טנאי: "כשפתח המשורר שלמה טנאי את דבריו במילים, את השירה ניתן להשתתף לאדם נוכחתי שאדם דומה לחיט. מה חיט חי ומת, אף כל האדם כך. ועוד נוכחתי שהחיים דומים לחיותולים של תינוק, קצרים ומלוכלכים, ושההבדל בין שולחן לתער הוא שבשולחן אי-אפשר להתגלח".

● **שר האוצר לוי אשכול**, בקריאת-ביניים בכנסת, אחרי שאחד הנואמים טען כי יש צילום בתקציב: "אם השמש גדולה יותר שיהיו בה קצת צללים".

● **חיים אנטון**, סגן ראש הלשכה הפלילית במשטרת תל-אביב, בסימפוזיון על בעיות היציאות, בבית סוקולוב: "זנות היא עסק מכניס מאוד".

● **כתבת "ריבר" רחל אריב**, באותו סימפוזיון: "הזנות היא נחלת המשטרה בלבד; אין ארגוני הנשים עוסקים בה בפועל".

● **ח"כ יצחק רפאל**, בעת ויכוח על התקציב בכנסת: "במי הדוברים ובעטי העתונאים ניתן למדינה הזאת כינוי — מדינת השנור. האם אותו גיוס של עזרה, דירבון העם בתפוצות לעזרה גדולה במשך תקופה ממושכת, האם אין זה הישג שיש להתברך בו? זהו אחד ההישגים הנפלאים ביותר, שאנו ממששים לקיים מתח זה בכל חלקי העם בפזורה".

● **מופ"ר "למרחב" יוסף פטמן**, ברשימה המתפקד הכללי מצטט: "היות ובדמיונו מעצירת דמותו של המסכ"ל כסמל התקופות הגברית, מעוררת התחבובות ותמונת-היחידון חיוך מהול בתמלה. . . המצלמה הראתה לצבוריות לא דמות-גבורה, אלא דמות טראגיקומית. המסכ"ל אל לו להצטלם בתחבושת" ראש, לאחר שנפצע ממאכלת מטבח".